

สารวันอาทิตย์แพร่ธรรมสากล 2016

“การแพร่ธรรมของพระศาสนจักร เป็นประจักษ์พยานแห่งพระเมตตา”

Missionary Church, Witness of Mercy

พี่น้องชาย-หญิงที่รัก

ปีศักดิ์สิทธิ์พิเศษแห่งเมตตาธรรมที่พระศาสนจักรทำการเฉลิมฉลองในปีนี้อาจจะแจ่มจรัสในวันอาทิตย์แพร่ธรรมสากล 2016 เป็นการเชื้อเชิญเราให้คำนึงถึง *การแพร่ธรรมสู่นานาชาติ* ในฐานะที่เป็นงานเมตตาธรรมที่ยิ่งใหญ่ ทั้งทางด้านจิตใจและด้านวัตถุ ในวันอาทิตย์แพร่ธรรมสากลปีนี้ เราทุกคนได้รับเชิญให้ “ออกไป” ในฐานะศิษย์ที่เป็นธรรมชาติ ด้วยการให้ทุกสิ่งทุกอย่างด้วยความใจกว้าง พรสวรรค์ ความคิดสร้างสรรค์ ปรีชาญาณ และประสบการณ์ เพื่อนำข่าวสารแห่งความอ่อนโยนและความเมตตาของพระเจ้าไปสู่ทุกมนุษย์ทุกคนรอบครัว ด้วยความชอบธรรมจากอำนาจที่ได้รับมอบหมายในการแพร่ธรรม พระศาสนจักรมีความห่วงใยต่อบุคคลที่ยังไม่รู้จักพระวรสาร เพราะพระศาสนจักรต้องการให้ทุกคนได้รับความรอดพ้น และมีประสบการณ์ความรักของพระเจ้า พระศาสนจักรเป็น “ผู้ได้รับมอบหมายหน้าที่ให้ประกาศเมตตาธรรมของพระเจ้า ที่เป็นหัวใจที่โลดเต้นของพระวรสาร” (พระพัสตร์แห่งพระเมตตา 12) และประกาศถึงเมตตาธรรมไปทั่วทุกมุมโลก ไปให้ถึงมนุษย์ทุกคน ทั้งผู้อยู่ในวัยเยาว์หรือผู้สูงอายุ

เมื่อบุคคลหนึ่งได้พบกับพระเมตตา จะนำความปีติยินดีอย่างสุดซึ่งมาสู่ดวงพระหฤทัยของพระบิดา เพราะตั้งแต่แรกเริ่มพระบิดาทรงมีความรักต่อผู้ความอ่อนแออย่างมาก เพราะความยิ่งใหญ่และพระอนุภาพของพระองค์นั้นทรงเผยแสดงได้อย่างเที่ยงตรงในความสามารถของพระองค์ที่จะทรงแสดงเอกลักษณ์ของพระองค์ต่อเยาวชน บุคคลชายขอบ และผู้ถูกกดขี่ (เทียบ ฆบ 4:31 ; สดค 86:15 ; 103:8 ; 111:4)

พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ทรงพระกรุณา ทรงเอาพระทัยใส่ และซื่อสัตย์ พระองค์ทรงอยู่ใกล้ชิดกับผู้ที่มีความยากลำบาก โดยเฉพาะกับผู้ยากจน พระองค์เองทรงเกี่ยวข้องกับอย่างอ่อนโยนในความเป็นจริงของมนุษย์เช่นเดียวกับบิดา และมารดากระทำในชีวิตความเป็นอยู่ของลูกๆของตน (เทียบ ยรม 31:20) เมื่อกล่าวถึงครรภ์ พระคัมภีร์ใช้คำที่มีความหมายถึงความเมตตา ดังนั้น จึงหมายถึงความรักของมารดาต่อบุตร ผู้ที่เธอรักเสมอ ในทุกสถานการณ์ และไม่คำนึงถึงว่าจะเกิดอะไรขึ้น เพราะพวกเขาเป็นผลจากครรภ์ของเธอ ดังนั้นเป็นลักษณะสำคัญของความรักที่พระเจ้าทรงมีต่อบรรดาบุตรของพระองค์ด้วย บุตรที่พระองค์ทรงสร้าง บุตรที่พระองค์ทรงปรารถนาจะยกระดับและอบรมสั่งสอน ในการเผชิญกับความอ่อนแอและไม่ซื่อสัตย์ของ

ความเมตตาพบความประเสริฐสุดและการแสดงออกอย่างสมบูรณ์ในพระวจนาตถ์ทรงรับสภาพมนุษย์ พระเยซูเจ้าทรงเผยแสดงถึงพระพักตร์ของพระบิดาผู้ทรงเปี่ยมด้วยพระเมตตา “พระองค์ตรัสถึงพระเมตตา และทรงอธิบายโดยใช้คำเปรียบเทียบและอุปมา แต่ที่สำคัญที่สุด พระองค์ทรงบังเกิดเป็นพระเมตตา และเป็นแบบอย่างของความเมตตา” (สมเด็จพระสันตะปาปาจอห์น ปอลที่ 2 พระเจ้าทรงเปี่ยมด้วยพระเมตตา 2) เมื่อเราต้อนรับและติดตามพระเยซูเจ้าตามวิธีการของพระวรสารและศีลศักดิ์สิทธิ์ต่างๆ ด้วยความช่วยเหลือขององค์พระจิตเจ้า เราสามารถที่จะเป็นผู้มีความเมตตาตั้งพระบิดาเจ้าสวรรค์ผู้ทรงเป็นความเมตตา เราสามารถเรียนรู้ที่จะรักดังที่พระองค์ทรงรักเรา และกระทำให้ชีวิตของเราเป็นของขวัญที่ให้เปล่า เป็นเครื่องหมายแห่งคุณความดีของพระองค์ (เทียบ พระพักตร์แห่งพระเมตตา 3) พระศาสนจักรในท่ามกลางมนุษยชาติ ประการแรกต้องเป็นชุมชนที่มีชีวิต โดยพระเมตตาของพระคริสตเจ้า สัมผัสถึงการเพ่งมองและรู้ลึกว่าพระองค์ทรงเลือกพระศาสนจักรด้วยพระเมตตารักของพระองค์ โดยทางความรักนี้ พระศาสนจักรค้นพบอำนาจที่ได้รับมอบหมายของตน เจริญชีวิตและทำให้พระเมตตารักของพระองค์เป็นที่รู้จักแก่มนุษย์ทุกคน โดยทางการเสวนาด้วยความเคารพกับทุกๆวัฒนธรรม และทุกๆความเชื่อ

เหมือนในสมัยแรกเริ่มของพระศาสนจักร ความรักเมตตานี้ได้รับการเป็นประจักษ์พยานจากบรรดาชายและหญิงทุกวัยและทุกสภาพการ บรรดาสตรีที่ทำงานในโลกแห่งการแพร่ธรรมจำนวนมากและการปรากฏตัวที่เพิ่มขึ้น พวกเขาทำงานควบคู่ไปกับบรรดาบุรุษที่ช่วยเสริมกันและกัน เป็นเครื่องหมายที่มีลักษณะสำคัญของความรักอันมารดาของพระเจ้า บรรดาสตรี ฆราวาสและนักบวช และในปัจจุบันมีครอบครัวจำนวนมาก ดำเนินการแพร่ธรรมตามกระแสเรียกของพวกเขาในหลายรูปแบบ นับตั้งแต่การประกาศพระวรสาร ไปจนถึงการให้บริการทางด้านจิตเมตตา พร้อมกับการประกาศพระวรสารและงานศีลศักดิ์สิทธิ์ของบรรดาธรรมทูต บ่อยครั้งที่บรรดาสตรีและครอบครัวมีความเข้าใจปัญหาของผู้คนที่เหมาะสมมากกว่า และรู้วิธีที่จะจัดการกับสิ่งที่เกิดขึ้นอย่างเหมาะสม เป็นครั้งเป็นคราว วิธีการใหม่ๆ ในการดูแลชีวิตด้วยการมุ่งเน้นไปที่คนมากกว่าองค์ประกอบอื่นๆ และด้วยการจัดสรรบุคลากรและชีวิตฝ่ายจิตด้วยการสร้างความสัมพันธ์ที่ดี ความสามัคคี สันติภาพ ความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน การเสวนา ความร่วมมือกัน และความเป็นพี่น้องกัน ทั้งในระดับส่วนบุคคลและชีวิตทางสังคมและวัฒนธรรม เฉพาะอย่างยิ่งโดยทางการเอาใจใส่ต่อผู้ยากจน

ในหลายๆพื้นที่การประกาศพระวรสารเริ่มจากการให้การศึกษา ซึ่งบรรดาธรรมทูตทำงานด้วยการอุทิศเวลาและความพยายามอย่างมาก เหมือนกับความเมตตาของคนสวนในพระวรสาร (เทียบ ลก-13:7-9 ; ยน15:1) มีความอดทนรอคอยผลหลังจากเวลาหลายปีที่ได้อบรมสั่งสอน ด้วยวิธีการนี้ พวกเขาได้ทำให้เกิดคนรุ่นใหม่ที่สามารถออกไปประกาศพระวรสาร ผู้ซึ่งสามารถจะนำพระวรสารไปยังสถานที่ซึ่งคิดว่าไม่น่าจะเป็นไปได้ พระศาสนจักรยังสามารถให้คำจำกัดความว่าเป็น “มารดา” สำหรับผู้ที่สักวันหนึ่งจะมีความเชื่อในพระคริสตเจ้า ดังนั้น ข้าพเจ้าจึงหวังว่า ประชากรศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าจะสานต่อการดำเนินการการรับใช้เยี่ยงมารดาแห่งความเมตตาต่อไป ซึ่งจะช่วยให้ผู้ที่ยังไม่รู้จักพระเจ้าได้พบกับพระองค์และรักพระองค์ ความเชื่อเป็นพระพรของพระเจ้า และไม่ใช่ว่าผลที่ตามมาของการเปลี่ยนศาสนา อย่างไรก็ตาม ความเชื่อเติบโตขึ้นต้องขอขอบคุณความเชื่อและความรักของผู้ประกาศพระวรสารผู้ซึ่งเป็นประจักษ์พยานถึงพระคริสตเจ้า ในขณะที่พวกท่านเดินทางไปตามถนนสายต่างๆในโลก ศิษย์ของพระคริสตเจ้าจำเป็นต้องมีความรักที่ปราศจากขีดจำกัด ด้วยมาตรการเดียวกับความรักที่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงมีต่อมนุษย์ทุกคน เราประกาศพระพรอันงดงามที่สุดและยิ่งใหญ่ที่สุดที่พระองค์ประทานให้เรา คือชีวิตและความรักของพระองค์

มนุษย์ทุกคนและทุกวัฒนธรรมมีสิทธิที่จะได้รับสารแห่งความรอดพ้นซึ่งเป็นพระพรของพระเจ้าที่ทรงมอบให้กับทุกคน สิ่งเหล่านี้มีความจำเป็นมากขึ้นเมื่อเราพิจารณาถึงความอยุติธรรม สงคราม และวิกฤตด้านมนุษยธรรมจำนวนมากที่ยังคงต้องการการแก้ปัญหา บรรดาธรรมทูตรู้จักประสบการณ์ว่าพระวรสารแห่งการให้อภัยและความเมตตาสามารถนำความชื่นชมยินดี การคืนดี ความยุติธรรม และสันติ อำนาจที่ได้รับมอบหมายโดยพระวรสารที่ว่า “จงไปสั่งสอนนานาชาติให้มาเป็นศิษย์ของเรา ทำพิธีล้างบาปให้เขา เดชะพระนามพระบิดา พระบุตร และพระจิต จงสอนเขาให้ปฏิบัติตามคำสั่งทุกข้อที่เราให้แก่ท่าน” (มธ 28:19-20) ยังไม่สิ้นสุด อย่างไรก็ตาม คำสั่งนี้มอบหมายหน้าที่ให้เราทุกคน ในภูมิภาคนี้ปัจจุบันและความท้าทายทั้งปวง เพื่อที่จะฟังเสียงเรียกให้ฟื้นฟู “แรงบันดาลใจ” ของพลังธรรมทูตขึ้นมาใหม่ ดังที่ข้าพเจ้าได้กล่าวถึงในพระสมณสาสน์เตือนใจเรื่อง “ความชื่นชมยินดีแห่งพระวรสาร 20” ว่า “คริสตชนทุกคนและชุมชนทั้งหมดจะร่วมกันพิเคราะห์แยกแยะว่า หนทางใดที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเรียกร้องเรา อย่างไรก็ตาม เราทุกคนได้รับเชิญให้ยอมรับเสียงเรียกนี้ คือการออกจากความสะดวกสบายปลอดภัยของตนเอง และมีความกล้าหาญที่จะไปยังทุกพื้นที่ที่ต้องการแสงสว่างแห่งพระวรสาร”

ปีศักดิ์สิทธิ์ปีนี้มีมีความสำคัญคือครบรอบ 90 ปีของวันแพร่ธรรมสากล ซึ่งได้รับการอนุมัติครั้งแรกโดยสมเด็จพระสันตะปาปา ปิอุส ที่ 11 ในปีค.ศ. 1926 และได้จัดโดยสมณองค์กระเผยแพร่ความเชื่อ จึงเป็นความเหมาะสมที่จะรำลึกถึงคำแนะนำอันเฉลียวฉลาดของสมเด็จพระสันตะปาปาที่ทรงดำรงตำแหน่งมาก่อน

ขอพระนางมารีย์ ผู้ศักดิ์สิทธิ์ ภาพอันประเสริฐของการไถ่กู้มนุษยชาติ แบบอย่างการแพร่ธรรมของ
พระศาสนจักร โปรดทรงสอนชาย หญิงทุกคน และทุกคนรอบครัว ให้ช่วยกันส่งเสริมให้เกิดและปกป้องการ
มีชีวิตอยู่ และยอมรับธรรมล้ำลึกขององค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงกลับคืนพระชนมชีพ ให้พวกเขาฟื้นฟู
ความสัมพันธ์ส่วนบุคคล วัฒนธรรม และมนุษย์ทุกคน และเป็นผู้ที่เต็มด้วยความชื่นชมยินดีแห่งความเมตตา

จากสำนักวาติกัน

15 พฤษภาคม 2016

สมโภชพระจิตเจ้า

สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส

MESSAGE OF POPE FRANCIS

FOR WORLD MISSION DAY 2016

Missionary Church, Witness of Mercy

Dear Brothers and Sisters,

The Extraordinary Jubilee of Mercy, which the Church is celebrating, casts a distinct light on World Mission Sunday 2016: it invites us to consider the *missio ad gentes* as a great, immense work of mercy, both spiritual and material. On this World Mission Sunday, all of us are invited to "go out" as missionary disciples, each generously offering their talents, creativity, wisdom and experience in order to bring the message of God's tenderness and compassion to the entire human family. By virtue of the missionary mandate, the Church cares for those who do not know the Gospel, because she wants everyone to be saved and to experience the Lord's love. She "is commissioned to announce the mercy of God, the beating heart of the Gospel" (*Misericordiae Vultus*, 12) and to proclaim mercy in every corner of the world, reaching every person, young or old.

When mercy encounters a person, it brings deep joy to the Father's heart; for from the beginning the Father has lovingly turned towards the most vulnerable, because his greatness and power are revealed precisely in his capacity to identify with the young, the marginalized and the oppressed (cf. Deut 4:31; Ps 86:15; 103:8; 111:4). He is a kind, caring and faithful God who is close to those in need, especially the poor; he involves himself tenderly in human reality just as a father and mother do in the lives of their children (cf. Jer 31:20). When speaking of the womb, the Bible uses the word that signifies mercy: therefore it refers to the love of a mother for her children, whom she will always love, in every circumstance and regardless of what happens, because they are the fruit of her womb. This is also an essential aspect of the love that God has for all his children, whom he created and whom he wants to raise and educate; in the face of their weaknesses and infidelity, his heart is overcome with compassion (cf. Hos

11:8). He is merciful towards all; his love is for all people and his compassion extends to all creatures (cf. Ps 144:8-9).

Mercy finds its most noble and complete expression in the Incarnate Word. Jesus reveals the face of the Father who is rich in mercy; he “speaks of [mercy] and explains it by the use of comparisons and parables, but above all he himself makes it incarnate and personifies it” (John Paul II, *Dives in Misericordia*, 2). When we welcome and follow Jesus by means of the Gospel and sacraments, we can, with the help of the Holy Spirit, become merciful as our heavenly Father is merciful; we can learn to love as he loves us and make of our lives a free gift, a sign of his goodness (cf. *Misericordiae Vultus*, 3). The Church, in the midst of humanity, is first of all the community that lives by the mercy of Christ: she senses his gaze and feels he has chosen her with his merciful love. It is through this love that the Church discovers its mandate, lives it and makes it known to all peoples through a respectful dialogue with every culture and religious belief.

This merciful love, as in the early days of the Church, is witnessed to by many men and women of every age and condition. The considerable and growing presence of women in the missionary world, working alongside their male counterparts, is a significant sign of God’s maternal love. Women, lay and religious, and today even many families, carry out their missionary vocation in various forms: from announcing the Gospel to charitable service. Together with the evangelizing and sacramental work of missionaries, women and families often more adequately understand people's problems and know how to deal with them in an appropriate and, at times, fresh way: in caring for life, with a strong focus on people rather than structures, and by allocating human and spiritual resources towards the building of good relations, harmony, peace, solidarity, dialogue, cooperation and fraternity, both among individuals and in social and cultural life, in particular through care for the poor.

In many places evangelization begins with education, to which missionary work dedicates much time and effort, like the merciful vine-dresser of the Gospel (cf. Lk 13:7-9; Jn 15:1), patiently waiting for fruit after years of slow cultivation; in this way they bring forth a new people able to evangelize, who will take the Gospel to those places where it otherwise would not have been thought possible. The Church can also be defined as "mother" for those who will one day have faith in Christ. I hope, therefore, that the holy people of God will continue to exercise this maternal service of mercy, which helps those who do not yet know the Lord to encounter and love him. Faith is God's gift and not the result of proselytizing; rather it grows thanks to the faith and charity of evangelizers who witness to Christ. As they travel through the streets of the world, the disciples of Jesus need to have a love without limits, the same measure of love that our Lord has for all people. We proclaim the most beautiful and greatest gifts that he has given us: his life and his love.

All peoples and cultures have the right to receive the message of salvation which is God's gift to every person. This is all the more necessary when we consider how many injustices, wars, and humanitarian crises still need resolution. Missionaries know from experience that the Gospel of forgiveness and mercy can bring joy and reconciliation, justice and peace. The mandate of the Gospel to "go therefore and make disciples of all nations, baptizing them in the name of the Father and of the Son and of the Holy Spirit, teaching them to observe all that I have commanded you" (Mt 28:19-20) has not ceased; rather this command commits all of us, in the current landscape with all its challenges, to hear the call to a renewed missionary "impulse", as I noted in my Apostolic Exhortation *Evangelii Gaudium*: "Each Christian and every community must discern the path that the Lord points out, but all of us are asked to obey his call to go forth from our own comfort zone in order to reach all the 'peripheries' in need of the light of the Gospel" (20).

This Jubilee year marks the 90th anniversary of World Missionary Day, first approved by Pope Pius XI in 1926 and organized by the Pontifical Society for the Propagation of the Faith. It is appropriate then to recall the wise instructions of my Predecessors who ordered that to this Society be destined all the offerings collected in every diocese, parish, religious community, association and ecclesial movement

throughout the world for the care of Christian communities in need and for supporting the proclamation of the Gospel even to the ends of the earth. Today too we believe in this sign of missionary ecclesial communion. Let us not close our hearts within our own particular concerns, but let us open them to all of humanity.

May Holy Mary, sublime icon of redeemed humanity, model of missionaries for the Church, teach all men, women and families, to foster and safeguard the living and mysterious presence of the Risen Lord in every place, he who renews personal relationships, cultures and peoples, and who fills all with joyful mercy.

From the Vatican, 15 May 2016, Solemnity of Pentecost

FRANCIS